

[Socialministeren]

tydningen af, at de enkelte beboere får information om og er omfattet af en relevant forsikringsordning.

Spm. nr. S 1647

Til *industri- og samordningsministeren* (12/7 94) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren tage kontakt med Forsikringsrådet med henblik på at sikre, at pensionister, der modtager hjemmehjælp, eller som bor i et såkaldt ældrecenter (moderne plejehjem), hvor personalet enten har nøgle til boligen, eller hvor døren ikke er aflåst, kan opnå en almindelig forsikring, der dækker tyveri?«

Begrundelse

Det er ikke acceptabelt, når forsikringselskaber nægter at udbetale erstatning til pensionister efter indbrud/tyveri i boligen med den begrundelse, at der ikke kan udbetales erstatning, fordi den kommunale døgnpleje har nøgle til boligen, eller at boligen er uaflåst på plejehjemmet.

Svar (21/7 94):

Industri- og samordningsministeren (Mimi Jacobsen):

Da spørgsmålet om indboforsikringers dækningsomfang falder uden for Forsikringsrådets kompetenceområde, har jeg gennem Finanstilsynet forelagt spørgsmålet for Assurandør-Societetet, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Pensionister, som bor på plejehjem m.m., kan tegne en indboforsikring, som dækker tyveri på lige fod med andre borgere i Danmark.

Denne forsikring dækker bl.a. tyveri, der sker ved voldeligt opbrud af bygning eller lokale (indbrudstyveri), og »simpelt tyveri«, dvs. tyveri, der foregår uhindret f.eks. gennem ulåst dør, åbent vindue m.m., herunder også tyveri ved brug af udleveret nøgle.

Hvor meget forsikringen dækker, afhænger af, om der er tale om indbrudstyveri eller simpelt tyveri.

Er der tale om indbrudstyveri, dækker forsikringen, jf. forsikringsbetingelserne, hvad der bliver stjålet, herunder også penge og smykker.

Såfremt tyveri kan betegnes som simpelt tyveri, er der ikke dækning for penge og smykker, hvorimod forsikringen erstatter tyveri af almindelige indbogenstande og i begrænset omfang tyveri af f.eks. fjernsyn, radio, video m.m.

Forsikringsforholdene/-betingelserne er således de samme for plejehjemsbeboere m.v. som for den øvrige del af befolkningen.

Forsikringserhvervet har naturligvis stor forståelse for problemet, når der bliver stjålet penge og smykker fra ældre medborgere. Såfremt tyveridækningen skulle udvides i forhold til en »normal« indboforsikring, således at forsikringen også erstatter penge og smykker ved simpelt tyveri, ville dette naturligvis løse problemet, men det ville også betyde en meget høj præmie.«

Spm. nr. S 1648

Til *justitsministeren* (12/7 94) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren redegøre for den situation, Per Møller kommer til at stå i, såfremt den civile retlige del af sagen bliver gennemført og Per Møller udsat af ejendommen den 1. august 1994 for derefter at få medhold i den strafferetlige del, hvorved hele grundlaget for tvangsauktionen bortfalder?«

Begrundelse

Det forekommer aldeles uacceptabelt, at en borger, som i den grad er kommet i klemme i systemet som Per Møller, kommer ud for, at der går 6 måneder, fra hans anmodning til ministeren om at kunne anke til Højesteret over hovedet bliver besvaret, og at dette ikke sker før indgreb fra et folketingsmedlem. Når man sammenholder datolisterne for de begivenheder, der har fundet sted både i den civile retlige sag og i den strafferetlige sag, forekommer det kritisabelt, at systemet i en sag som Per Møllers synes at tage mere hensyn til at dække over sig selv og eventuelle rettergangsfejl end at sikre, at borgerne får en behandling, hvor sagsgangen ikke er så langsom, at dommen »er eksekveret«, før systemet har taget stilling til, om det begik fejl.

Svar (21/7 94):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Vestre Landsrets kendelse af 1. juni 1993,